

niveauet er nødvendig, tror jeg, alle Par- tier er enige om.

Efter disse faa Bemærkninger om Ho- vedpunkterne vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om enkelte Bestem- melser i Lovforslaget. Den højtærede Mi- nister sagde, at det var undergaaet en omhyggelig Behandling i Folketinget. Hvis den højtærede Minister ved omhyggelig Behandling forstaar langvarig Behandling, kan jeg give Ministeren Ret, men jeg kan ikke give ham Ret i, at Lovforslaget ellers er undergaaet en omhyggelig Behandling, for der er foretaget Ændringer i det forelagte Lovforslag, som burde have medført yder- ligere Ændringer; hvilke Ændringer imid- lertid ikke er sket.

Med Hensyn til Bestemmelserne i de enkelte Paragraffer maa jeg sige, at jeg nærer Betænkelighed ved med Hensyn til Enkemænd at gøre den Be- stemmelse gældende, som findes i § 1, næstsidste Stykke, sidste Punkt, og som lyder saaledes: „Ligeledes kan Understøt- telsen bortfalde, naar Forsørgerens økono- miske Kaar væsentligt forbedres ved Til- vækst til hans (hendes) Formue eller Ind- tægt, som ikke hidrører fra vedkommendes eget eller hans (hendes) Børns Arbejde.“ Det er ganske naturligt at have en saadan Bestemmelse for Enkers Vedkommende, for man kan ikke vente, at en Enkes Erhverv vil blive væsentligt større i Tidens Løb. Men saaledes som Tiderne har udviklet sig, og saaledes som Arbejdslønnen er steget, synes jeg, det er lidet rimeligt, at den Indskrænkning, som ligger i Ordene „som ikke hidrører fra Arbejde“, skal gælde ogsaa for Enkemænd, saaledes at en Enke- mand, der er under den Indtægtsgrænse, som her er fastsat, 2 400 Kr., og altsaa derved er kommet ind under Loven, skal blive ved at oppebære Understøttelsen, selv om hans Lønningsindtægt stiger til 4 000—5 000 Kr. Jeg synes, at en yderligere Begrænsning med Hensyn til Enkemænd er nødvendig.

Med Hensyn til § 2 vil jeg henstille, at der under den Udvalgsbehandling, som den ærede sidste Taler hentydede til, sker en Forandring der. Jeg mener, det er et af de Tilfælde, hvor Folketinget ikke har været omhyggeligt i sin Behandling. Der er i Folketinget indført forskellige Græn- ser for Understøttelserne, eftersom de ydes til Enker eller til Enkemænd, men man har glemt at indsette en Bestemmelse om, at Børnene skal stilles lige, naar Forsørgeren er død, hvad enten denne var Enke eller Enkemand. Jeg synes, det er fuldkommen uretfærdigt, at et Barn skal have forskel-

lig Understøttelse, eftersom det er Fade- ren eller Moderen, der har levet længst, saaledes at et Barn efter den som Enke levende Moders Død faar større Under- støttelse, end hvis det var dets Fader, der sidst var død. I Lovforslaget, som det blev forelagt af Indenrigsministeren, var der ingen Forskel i denne Henseende, fordi der ikke var nogen Forskel paa de Understøttelser, der gaves til Enker, og dem, der gaves til Enkemænd. Et Barn bør ikke lide under, at det er Faderen, der sidst er død. Jeg synes derfor, der bør en Bestemmelse ind, der retter paa dette Forhold.

Til Slut vil jeg gerne bemærke, at der vist ogsaa er sket en — man kan kalde det Redaktionsfejl — i Folketingets Af- fattelse af § 15. Der staar her: „Nær- værende Lov, der træder i Kraft den 1. April 1920, bliver at forelægge Rigsdagen til Revision senest i den ordinære Rigs- dagssamling 1921—12“. Og saa hedder det: „Enkemænd, som paa dette Tids- punkt“ o. s. v., Ordet „Tidspunkt“ maa gaa paa „den ordinære Rigsdagssamling 1921—22“, — det maa skyldes en Tryk- fejl, naar der staar 1921—12 — medens det selvfølgelig skal gaa paa „den 1. April 1920“, idet der skal staa, at Enkemænd, som den 1. April 1920 faar Understøttelse af Fattigvæsenet, skal, selv om Understøt- telsen medfører Fattighjælps Virkning, ikke være udelukkede fra at komme ind under denne Lovs Bestemmelser. Der maa her ske en redaktionel Ændring.

Med disse Bemærkninger skal jeg an- befale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Steincke: Det er for saa vidt en lidt ejendommelig personlig Stilling at skulle staa som Ordfører i denne Sag, naar man for et Par Uger siden selv har udarbejdet et Lovforslag til en ny Enkebørnslov, ba- seret paa helt andre Principper end det foreliggende, og med en Mængde Afvigel- ser i Detaillerne fra det her foreliggende. Men da dette Lovforslag jo ikke er tænkt som et Led af en almindelig Revision af Forsørgelseslovgivningen, skal jeg lade al videre Kritik og ethvert Hensyn til Frem- tiden ude af Betragtning og kun holde mig strengt til det Grundlag, der frem- bydes af dette Lovforslag. Jeg skal gøre dette saa meget mere, som Loven jo skal revideres allerede om et eller to Aar, og man saa maaske er kommet videre i sine almindelige Overvejelser om en Revision af Forsørgelseslovgivningen. Af samme